

R K T. Ž U P A

POHODA B. D. M.

MARIJA GORICA

God. VII. Broj: 49.

22. kolovoza 2021.

21. nedjelja „kroz godinu“

Današnja liturgija stavlja pred nas dva događaja iz Svetog pisma koja zahtijevaju izbor i odluku. U prvom čitanju, iz Knjige o Jošui, od Izraelaca se traži da odluče kome će služiti, Gospodinu koji ih je izveo iz ropstva ili poganskim bogovima Amorejaca. Njihov odgovor bio je jasan: izabiru Boga koji ih je izveo iz Egipta i čuvao cijelim putem kojim su išli.

U Evandjelju nalazimo slično iskustvo. Nakon Isusova govora o tome je li on kruh života, apostoli i drugi koji su ga slijedili nalaze se pred odlukom ostati s njim ili otići od njega. Potaknut Duhom Svetim, u ime svih učenika, Petar spremno odgovara: „Gospodine, kome da idemo? Ti imaš riječi života vječnoga! I mi vjerujemo i znamo: ti si Svetac Božji“.

Iako Petrov odgovor zadivljuje, i on je samo čovjek. Poznat po svojim brzim odlukama i brz na riječi, Petar će u težim situacijama pokazati i svoju ljudsku slabost.

Petar ne kaže kamo ćemo ići, nego kome da idemo. Osnovni problem nije ići i napustiti započeto djelo, već kome ići. Iz tog Petrova pitanja shvaćamo da je vjernost Bogu pitanje vjernosti jednoj osobi, uz koju se čovjek veže i s kojom ide istim putem, a ta je osoba Isus Krist. Vjerovati Isusu znači staviti ga u središte svoga života. Povezati se s njim ne znači biti okovan jer on uvijek poštuje slobodu ljudskog izbora. Mnogi drugi učenici, kako svjedoči evanđeoski ulomak, tada odstupiše od Isusa, više nisu išli s njime.

Isusov se nauk i danas čini tvrdim i previše zahtjevnim. Ima onih koji ga prihvaćaju i onih koji ga napuštaju. Ima onih koji pokušavaju prilagoditi Isusovu riječ duhu vremena iskrivljujući joj smisao i vrijednost. Isus se ne zadovoljava površnom i formalnom pripadnošću. Nije mu dosta prvi i oduševljeni pristanak, on traži da se čitavim životom prione uz njegovu misao i njegovu volju. Istina, ostajanje s njim, s jedne strane, ispunja srce radošću i daje puni smisao životu, ali, s druge strane, sa sobom donosi i poteškoće i odricanja jer se često mora ići protiv struje.

Svakodnevno čujemo o onima koji se povlače i više ne idu s njim jer prosuđuju tvrdim njegov govor o nerazrješivosti braka, o javnom isticanju križa, o dostojanstvu ljudskog života od začeca do prirodne smrti i dr. Živimo u vrijeme u kojem više nije moguće biti kršćanin samo iz navike ili zato što su nam roditelji vjernici. Moramo odabrati, odlučiti se za jednu ili drugu stranu. Onima koji se odluče odabrati Boga biblijsko čitanje iz Knjige o Jošui određuje što treba prvo učiniti: „Maknite, dakle, tuđe bogove koji su među vama“. Svatko treba prepoznati tuđe bogove u svom životu, one što srce i život udaljuju od Boga, pravog života i istinske slobode.

Duh je onaj koji oživljuje, tijelo ne koristi ništa, veli Isus. Tim riječima želi istaknuti da on nije samo čovjek, već i Sin Božji. On je dar s neba i objava nebeskog Oca. Mi vjerujemo i znamo: ti si Svetac Božji, veli i Petar. Tu se potvrdilo staro iskustvo: tko vjeruje, vidi više. Vjera nam proširuje spoznaju, proširuje obzore. Duh je doista taj koji oživljuje. Naše ljudske i zemaljske mogućnosti uzmiču. Duh Božji omogućuje ono što se, ljudskim očima gledano, čini nemogućim. Duh je Božji Isusa učinio kruhom za život svijeta. U slavlju euharistije Isusova žrtva na križu i uskrsnuće postaju za nas sakramentalnom stvarnošću. U toj novoj stvarnosti blagujemo Isusovo otajstveno tijelo u prilikama kruha i idemo Isusovim putem, jer Duh oživljuje sve. Duh Božji, koji je Isusovo tijelo iz groba uskrisio, učinio je to tijelo kruhom za život svijeta. U tom kruhu života prisutno je njegovo čovječstvo, njegova žrtva, njegova božanska proslava.

Isusove riječi postaju izazov, posebno s obzirom na duh svijeta. On nudi ključ za prevladavanje teškoća koji se sastoji od triju istina. Prva je njegovo božansko podrijetlo; sišao je s neba i otići će gdje je prije bio. Također, njegove se riječi mogu razumjeti samo po djelovanju Duha Svetoga, onoga koji oživljuje, jer upravo Duh Sveti pomaže dobro shvatiti Isusa. I, konačno, pravi je put razumijevanja Isusovih riječi vjera.

Putnik koji ide prema nepoznatom odredištu pregledava kartu, pita one koji znaju put i slijedi znakove.

Čini to sa zanimanjem jer želi doći do odredišta. Ne osjeća se ograničen u svojoj slobodi, niti smatra ponižavajućim ovisiti o kartama i znakovima da bi stigao tamo gdje je nakanio doći. Ako se osjeća nesigurno i počne osjećati zbunjenost znakovi koje pregledava i koje prati izvor su olakšanja i sigurnosti. Kad slijedimo znakove, ne osjećamo prisilu. Naprotiv, prihvaćamo ih kao veliku pomoć na putu do cilja.

Znakovi su Božje zapovijedi, nauk Crkve i duhovni savjeti. To su znakovi koji na razne načine jamče našu slobodu i slobodan odabir. Oni se ne nameću nikome, jednostavno se nude onima koji se nazivaju Kristovim učenicima. I svatko ih može, ako želi, uzeti i učiniti svojim.

Gospodine, kome ćemo ići? U ovom trenutku, okupljeni oko euharistijskog stola kao kršćanska zajednica, obnovimo svoju odluku i potvrdimo da želimo slijediti Isusa jer vjerujemo da je on, i samo on, kruh živi koji ima riječi života vječnoga za nas. Amen!

Događanja

Kao i prijašnjih godina, i ovoga ljeta od 15. kolovoza do 15. rujna traje rok za upis kandidata za Prvu sv. Pričest, ali i za Krizmu. Zato lijepo molim roditelje čija će djeca najesen krenuti u 3. ili 8. razred osnovne škole da ukoliko žele da im djeca pristupe sakramentima Pričesti i Krizme, da ih u naznačenom roku upišu među kandidate. Dakle, za Krizmu će se odsada pripremati samo oni koji kreću u 8. razred osnovne škole! I eventualno stariji koji nisu primili ovaj sakrament!

Iz života župe

Sakrament svete ženidbe žele sklopiti i danas se ozivaju:

FILIP STIPETIĆ, sin Željka Stipetić i Marica r. Vidović iz Hrvatskog Leskovca, Travarski odv. 25 i
MARINA GAVRAN, kći Peje Gavran i Anice r. Tolić iz Vukovog Sela, Franje Pešeca 12c.

Oni će se vjenčati 11. rujna u župi Kraljice Apostola u Zaprešiću.

Neka ih, zagovorom Majke Božje, prati Božji blagoslov!

3.

Podsjećam vas da će najesen, u nedjelju, 26. rujna u 18 sati u našoj crkvi biti svečani koncert u povodu obnove naših vrijednih orgulja! Prije toga još će se izvršiti završni radovi na našoj propovijedaonici i to od 15. rujna do 25. rujna.

Također, još traju radovi na obnovi donjeg dijela unutaršnjeg zida u crkvi sv. Križa. Vjerujemo da će se po završetku tih radova nastaviti radovi na sanaciji od štete uzrokovane potresom, kako bi se ta vrlo stara i vrijedna crkva očuvala, kako bismo i ove jeseni mogli nastaviti s našim okupljanjima na nedjeljnim slavljinama.

U subotu, 4. rujna hodočastimo Predragocjenoj Krvi Isusovoj u Ludbreg! Javite se čim prije da možemo na vrijeme organizirati autobus!

Duhovni kutak

Dragi Marijini štovatelji, Dragi hodočasnici u svetišće Majke Božje Bistričke!

Najpoznatije i najposjećenije svetišće Majke Božje u nas Hrvata je Nacionalno svetišće Majke Božje Bistričke, smješteno među pitomim brežuljcima Hrvatskog zagorja.

Svetišće Majke Božje Bistričke imalo je i ima vidno mjesto u marijanskoj geografiji hrvatskoga naroda. U Mariju Bisticu već se stoljećima slijevaju vjernačka mnoštva iz svih hrvatskih krajeva i inozemstva; ali i pojedinci koji ovamo dolaze u tišini osobnoga hodočašća, tražeći i nalazeći svoj duhovni mir.

U hrvatskom Marijinu svetišću i proštenišću štuje se čudotvorni kip Majke Božje s Djetetom u naručju, najveća svetinja našega hrvatskog naroda. Pred njim su tijekom a milijuni pobožnih hodočasnika klečali i molili i od nebeske Majke dobivali pomoć i uslišanje.

Kako je kip kroz svoju povijest nekoliko puta bio skrivan od opasnosti koje su mu prijetile, posljednji je puta pronađen i postavljen na oltar u srpnju godine 1684., od kada i počinju hodočašća u ovo svetišće.

Zapisana su i mnoga milosna uslišanja kroz povijest Svetišća već od 1688. godine pa sve do danas, a to dokazuje veliku ljubav i vjernost naroda prema Majci Božjoj.

Svetišće u Mariji Bistici postalo je nacionalno svetišće još 1715. godine, kada je Hrvatski sabor podigao veliki zavjetni oltar. Time je Hrvatski sabor odobrio pobožnost hrvatskoga naroda prema Majci Božjoj Bistričkoj.

Porastom marijanske pobožnosti i zbog mnogih milosnih uslišanja po zagovoru Majke Božje Bistričke postala je svetišna crkva tijesna i premalena. Stoga bistrički župnik dr. Juraj Žerjavić (1875-1911), prema nacrtima arhitekta Friedricha von Schmidta i njegova učenika Hermanna Bolléa, dade proširiti i preurediti crkvu, župni dvor s arkadama, te iz stare crkve načini crkvu u stilu neorenesanse.

4.

Papa Pio XI. (1922-1939) podijelio je 4. prosinca 1923. godine svetištu Majke Božje Bistričke naslov Manje Bazilike.

Svoje prvo najveće slavlje doživjela je Marija Bistrica 15. kolovoza 1971. godine kada je u njoj održan XIII. međunarodni marijanski kongres. Biskupi su te godine svetište proglasili Hrvatskim nacionalnim svetištem Majke Božje Bistričke.

No, Crkva u Hrvata doživjela je svoj najveći povijesni, crkveni i svenarodni događaj posjetom pape Ivana Pavla II. i proglašenjem blaženim zagrebačkoga nadbiskupa Alojzija kardinala Stepinca 3. listopada 1998. godine.

Sveti Otac Ivan Pavao II. to potvrđuje ovim riječima: „Odavno sam želio poći u poznato svetište Majke Božje Bistričke. Providnost je htjela da se ta želja ostvari prigodom proglašenja blaženim Alojzija kardinala Stepinca.“

Obavijesti

PON	23. VIII	Ruža Limska		
UTO	24. VIII	Bartol	19h Marija Gorica	+ Zoran (<i>uz rođendan</i>) i Ivica Frkanec, Ana (<i>god.</i>) i Dragutin Ciglar
SRI	25. VIII	Ljudevit IX	19h Marija Gorica	+ Božica Pernar, <i>god.</i>
ČET	26. VIII	Medlkizedek	19h Marija Gorica	+ Marija, Nikola, Nevenka i Franjo Pernar, Štefica, Dragutin i Milena Mokrović
PET	27. VIII	Monika	19h Marija Gorica	Zajednička sv. Misa
SUB	28. VIII	Augustin	17h Marija Gorica	<i>Vjenčanje:</i> <u>DOMAZETOVIĆ - ČURKOVIĆ</u>
NED	29. VIII	<u>22. nedjelja „kroz godinu“</u>	8h 9,30h Marija Gorica	+ Nevenka i Franjo Pernar, Ljubica i Franjo Pernar i Anđela Mokrović <u>ŽUPNA SV. MISA</u>

U petak, 27. kolovoza u 19 sati imamo zajedničku sv. Misu za ove pokojnike: + Marija i Vinko Mežnarić i Obitelj; Stjepan, Danica, Eva i Nikola Štros, Zdenka i Matija Pasarić, Marijan Jakoplić, Dragutin (*god.*) i Nikola Glogović, za sve pokojne iz jedne obitelji i za duše u čistilištu.